

ת"פ 71628/07/18 - מדינת ישראל נגד דניאל ממן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 71628-07-18 מדינת ישראל נ' ממן

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט מדינת ישראל	המאשימה
	ע"י ב"כ עו"ד אהרונ	
	נגד	
	דניאל ממן	
	ע"י ב"כ עו"ד בנימין בן נתן	הנאשם

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד

ב"כ הנאשם עו"ד בן נתן

הנאשם - בעצמו

גזר דין

הנאשם, כבן 28 שנים, הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תמצית העובדות היא כי ביום 2.4.18, נתפס הנאשם כשישב ברכבו, וברשותו נתפסה סכין.

ב"כ התביעה טענה בעניין חומרת העבירה, והפנתה לכך שמדובר בסכין קומנדו די גדולה. עוד הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולעובדה שהתסקיר נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו. לדעת התביעה המתחם ההולם את העבירה נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. העונש המתאים לדעת התביעה הוא מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם צעיר, ואף כי הסתבך בפלילים בעבר, כיום הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, ועובד. נטען כי הסכין לא הוחזקה בנסיבות הקשורות באלימות, אלא הנאשם החזיק בה ברכבו. עוד נטען כי המתחם שהציגה התביעה מחמיר יתר על המידה. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בעונש של מאסר על תנאי ולא להטיל מאסר בפועל. לחילופין, עתר להטלת מאסר בעבודות שירות.

עמוד 1

שלב הטיעונים לעונש התמשך על פני תקופה ארוכה, זאת לצורך קבלת תסקיר, וחווה דעת מטעם הממונה על עבודות השרות. מטעם הממונה עלתה התנגדות לשילובו של הנאשם, אך בסופו של דבר, הוסרה, כפי שיובא בהמשך.

התסקיר

התסקיר הוגש ביום 29.12.19. הנאשם מתואר כגרוש, ללא ילדים, ועובד כמנהל בחברת ניקיון. עוד בהיותו נער, הורשע בעבירת אלימות ונשא בגינה 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. לאחר מכן צבר מספר הרשעות נוספות, אך לא היו הרשעות נוספות מאז שנת 2014. בנוגע לעבירה, הנאשם טען כי מספר ימים קודם למעצרו, היה בקמפינג, ולאחר מכן שכח את הסכין ברכבו, ולא היתה לו כל כוונה עבריינית. כמו כן, טען כי ניתק כל קשרים לחברה עבריינית שהיו לו בעבר, וכיום הוא ממוקד בעבודתו וברצונו להקים משפחה. הנאשם שלל צורך טיפולי, ואף נמנע ממסירת דגימת שתן כפי שנתבקש. לאחר מכן, ניתק קשר עם שרות המבחן. התרשמות קצין המבחן היא כי במידה שיבצע הנאשם עבירות אלימות נוספות, הסיכון לפגיעה הוא ברמה בינונית. בסיכומי של דבר, לא ניתנה המלצה שיקומית.

חווה דעת הממונה על עבודות השרות

ביום 25.12.19, הודיע הממונה כי הנאשם נמצא בלתי מתאים, בשל התנגדות מטעם משטרת ישראל, על בסיס מידע מודיעיני, ובעניין זה נערכו פעמיים דיונים במעמד קצין המודיעין, ביום 10.9.20 וביום 17.12.20. בסופו של דבר, הודיע הממונה כי הנאשם נמצא מתאים והשמתו נקבעה בהתאמה למגבלות שהכתיבה המשטרה.

מתחם העונש ההולם

לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה במה שקרוי "תת תרבות הסכין". ברע"פ 242/07 אולימבוב נ' מד"י (11.1.07), נאמר:

אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה.

וכן ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מד"י (12.6.08) נאמר:

העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה היא עבירה שיש למגר אותה, ופגיעתה בציבור היא פגיעה קשה...

בחינת מדיניות הענישה בגין העבירה של החזקת סכין, מלמדת כי מנעד הענישה הוא רחב, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

לא פעם, הוטלו עונשי מאסר בפועל (רע"פ 5127/09 יפקח נ' מד"י (19.6.09); עפ"ג 27836-08-14 חזן נ' מד"י (17.5.15); רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מד"י (22.1.15); רע"פ 9400/08 מועתז נ' מד"י (20.11.08)). עם זאת,

במקרים רבים מאד, הסתפקו בתי המשפט בענישה ללא רכיב של מאסר (רע"פ 529/10 שאלתיאל נ' מד"י (1.2.10); רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מד"י (15.7.12); רע"פ 110/10 זלה נ' מד"י (7.1.10); ע"פ (מח' י-ם) 20305-03-16 מד"י נ' זיסרמן (10.7.16); ת"פ (מח' ב"ש) 31052-10-10 מד"י נ' אמשיקאשבילי (12.6.11); ת"פ 19890-03-16 מד"י נ' אבשלומוב (18.4.17); ת"פ 2641-01-17 מד"י נ' חזיזה (15.10.18); ת"פ 21131-07-16 מד"י נ' ווקנין (29.10.18)).

בענייננו, הנאשם החזיק בסכין קומנדו על גופו, אך לא נטען כי הנסיבות היו קשורות בהתרחשות אלימה כלשהי. הנאשם טען בפני קצין המבחן כי בעת שנעצר, ישב ברכבו עם אחיו, בהמתנה לחברתו של האח.

לדעתי, מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה, נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, בנסיבות המתאימות.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא על שכמו שתי הרשעות קודמות.

בשנת 2010, בהיותו נער, נדון בגין עבירה של פציעה בנשק, וגרימת חבלה חמורה, בכך שדקר אדם בחזהו, במהלך תגרה. בית המשפט המחוזי דן אותו ל-3 חודשי מאסר.

בשנת 2014, נדון בגין שורת עבירות של התפרצות, גניבה וקשירת קשר לפשע, ונדון למאסר למשך 6 חודשים.

עם זאת, מאז שנת 2014, לא נצברו הרשעות נוספות.

כאמור, התסקיר משקף תמונה מורכבת, לפיה מדובר בצעיר שניהל אורח חיים שולי ועברייני, וכיום אינו בשל לטיפול שיקומי, כיוון ששלל צורך בטיפול. מצד שני, הנאשם עובד למחייתו באופן מסודר, ולא נפתחו תיקים פליליים נוספים.

אם לא די באמור, עלו התנגדויות מצד המשטרה לאשר ריצוי מאסר בעבודות שרות, על רקע מעורבות עבריינית של הנאשם. אני ערה לכך שהמידע שביסס את עמדת המשטרה לא התגבש לידי ראיות של ממש, וכן לעובדה שבסופו של יום, אושרה התאמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות, אך יש במה שעלה כדי לעורר חשש מסוים כי הנאשם טרם שב לדרך הישר.

שקלתי בכובד ראש האם ראוי להתחשב בנאשם בנסיבות שתוארו, או שמא ראוי להטיל מאסר מאחורי סורג ובריח, נוכח הבעייתיות הרבה שבנשיאת סכין, למרות ההרשעות הקודמות. בעצם, ראוי היה כי הנאשם יזהר שבעתיים, וירחיק עצמו מכל החזקה של כלי נשק, והנה נראה כי לא נרתע.

ואולם, בסופו של יום, באתי לידי מסקנה, שבנסיבות המקרה, ובהעדר הרשעות במהלך 6 השנים האחרונות, יש מקום להימנע מהטלת מאסר בפועל, על מנת שלא לגדוע את הניסיון של הנאשם לקבע את חייו במסלול נורמטיבי.

מתוך תקווה כי הפעם הופק הלקח, וכי לא יישנו עבירות, אני סבורה כי האינטרס הציבורי יוכל לבוא על סיפוקו גם בהטלת עונש של מאסר בעבודות שירות, לתקופה משמעותית.

סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה ביום 15.3.21 בשעה 8:30, כשבידו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

אני מזהירה את הנאשם כי עליו לבצע את כל הוראות הממונה בהקפדה יתירה, ולעמוד בכל הדרישות. כל הפרה עלולה להביא להפקעת הצו, כך שיהא עליו לרצות את יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של החזקת סכין.

ג. קנס כספי בסך 1,800 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

הסכין יושמד.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, במעמד הצדדים.